विनाशन, *f.* ई *dass.*; *n.* das Verschwindenmachen, Vernichten.
विनाशिन् = *vor. Adj.*, verschwindend, vergänglich.
विनाश् zu verderben, zu vernichten.
विनिग्रह *m.* das Auseinanderhalten, Niederhalten, Unterdrückung, Einschränkung.
विनिद्र schlaflos, wach; geöffnet, aufgeblüht. *Abstr.* **°ता** *f.*
विनिन्द् spottend, übertreffend (*auch* **°क**); *f.* **आ** Tadel, Lästerung.
विनिपात *m.* Unfall, Schaden, Untergang, Tod.
विनिमय *m.* Tausch, Reciprocität.
विनिमीलन *n.* das Sichschliefsen, Zugehen.
विनिमेष *m.* das Schliefsen (*der Augen*).
विनियोग *m.* Verteilung, Anlegung, Anstellung an (*Loc.*), Übertragung, Anwendung, Gebrauch.
विनिर्गम *m.* das Hinaus-, Fortgehen.
विनिर्जय *m.* Besiegung.
विनिर्णय *m.* Entscheidung, Bestimmung über (*Gen. o.* —°).
विनिर्माण *m.* Ausmessung, Bau.
विनिर्याण *n.* das Hinausgehen, Aufbruch.
विनिवर्तन *n.* Rückkehr.
विनिवारण *n.* das Zurück-, Abhalten.
विनिवृत्ति *f.* das Weichen, Aufhören.
विनिवेश *m.* das Hinsetzen, Auflegen; der Abdruck von (—°).
विनिश्चय *m.* Entscheidung, Bestimmung, Entschluss über (*Gen. o.* —°).
विनिश्चल unbeweglich.
विनीत (*s.* **नी**) gezähmt, unterrichtet, wohlerzogen, gesittet, bescheiden. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
विनीति *f.* Bescheidenheit, Demut.
विनुत्ति *f.* Verstofsung, Vertreibung.
विनुद् *f.* Stofs.
विनेतर् *m.* Erzieher, Lehrer.
1. **विनेत्र** *m. dass.*
2. **विनेत्र** augenlos, blind.
विनेय zu vertreiben; zu erziehen, zu züchtigen, zu strafen.
विनोद *m.* Vertreibung, *bes.* der Sorgen; Unterhaltung, Zeitvertreib, Vergnügen an (—°).
विनोदन *n. dass.*
विनोदिन् (*meist* —°) vertreibend, verscheuchend; unterhaltend, vergnügend.
विन्द् (—°) findend, gewinnend.
1. **विन्दु** *dass.*
2. **विन्दु** kennend, vertraut mit (—°).
3. **विन्दु** *s.* **बिन्दु**.
विन्ध्य *m. N. eines Gebirges.*
विन्ध्यगिरि *u.* **°पर्वत** *m.* das Vindhya-Gebirge.
विन्ध्यवन *n.* Wald im Vindhya-Gebirge.
विन्ध्यवासिन् den Vindhya bewohnend.
विन्ध्याटवी *f.* = **विन्ध्यवन**.
विन्न *s.* 3. **विद्**.
विन्यास *m.* das Hinsetzen, Anlegen, Anbringen, Auftragen, Stellung, Lage, Anordnung, Verteilung, Einrichtung.
1. **विप्**, **वेपते** (**°ति**) zittern, beben. *Caus.* **वेपयति** zittern machen, schütteln. **उद्** erzittern; *Caus.* erschrecken (*trans.*). **प्र** erzittern; *trans.* erzittern machen, erschüttern. **सम्** zittern.
2. **विप्** aufgeregt, begeistert. *f.* Rute, Gerte, Pfeilschaft; Seihstab (*r.*).
विपक्व gar, reif.
1. **विपक्ष** *m.* Gegner, Feind.
2. **विपक्ष** flügellos.
विपक्षभाव *m.* Feindschaft, Kampf.
विपक्षय्, **°यति** verfeinden.
विपक्षीय feindlich.
विपञ्ची *f.* die indische Laute.
विपण *m.* Verkauf, Handel, Wette; Kaufladen, Markt.
विपणि *f.* Verkauf, Laden, Markt.
विपणिगत auf dem Markt befindlich, Markt-.*
विपत्ति *f.* das Misslingen, Unglück, Schaden, Untergang, Tod.
विपद् *f. dass.*
विपन्या *u.* **विपन्यया** (*Instr. adv.*) mit Bewunderung, wunderbar.
विपन्यु bewundernd *o.* bewundernswert.
विपरिणाम *m.* Veränderung, Vertauschung.